

Św. Zygmunta

»JESZCZE NIE OPIERALIŚCIE SIĘ AŻ DO KRWI,
WALCZĄC PRZECIW GRZECHOWI«

NR XXXIII/2019 (905)

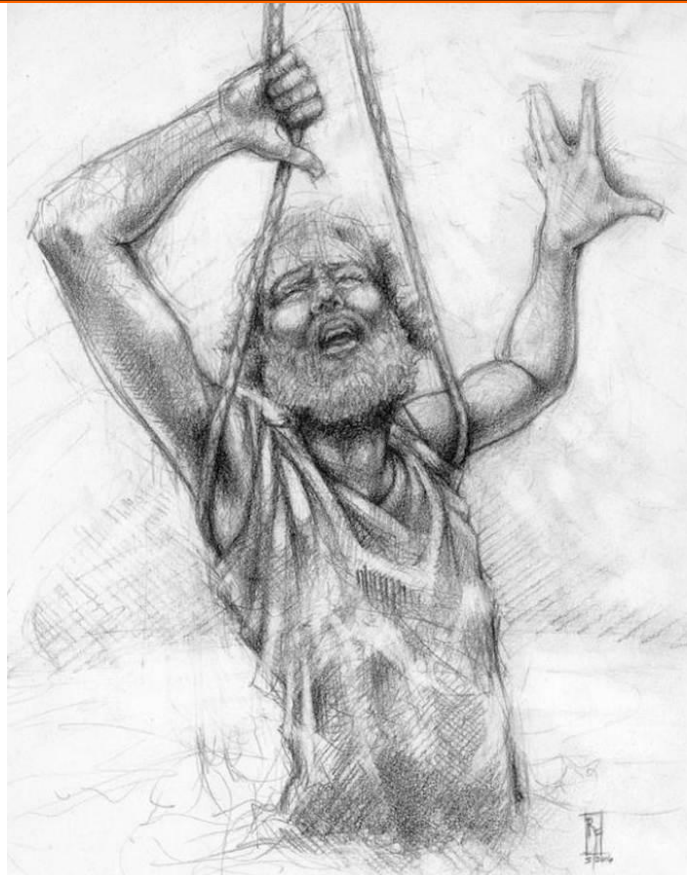
GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

18 SIERPNIĄ AD 2019

[...] **OJCIEC** zawsze wysłuchuje modlitwy Kościoła **SWEGO SYNA**, który to Kościół w epiklesie każdego sakramentu wyraża swoją wiarę w moc **DUCHA ŚWIĘTEGO**.
Jak ogień przemienia w siebie wszystko, czego dotknie, tak **DUCH ŚWIĘTY** przekształca w życie **BOŻE** to, co jest poddane **JEGO** mocy.

[KKK, 1127, tr.]

DWUDZIESIĄ NIEDZIELĄ ZWYKŁĄ

JEREMIASZ W CYSTERNIE — FLANDERS, Ryan
2016, szkic ołówkiem, zob. freemartin.com

Z KSIĘGI PROROKA JEREMIASZA jr 38, 4-6, 8-10

W czasie oblężenia Jerozolimy przywódcy,
którzy trzymali Jeremiasza w więzieniu,
powiedzieli do króla:

„Niech umrze ten człowiek,
bo naprawdę obezwładnia on ręce żołnierzy,
którzy pozostali w tym mieście,
i ręce całego ludu,
gdy mówi do nich podobne słowa.
Człowiek ten nie szuka przecież pomyślności dla tego ludu,
lecz nieszczęścia”.

Król Sedecjasz odrzekł:

„Oto jest w waszych rękach!”

Nie mógł bowiem król nic uczynić przeciw nim.

Wzięli więc Jeremiasza

i wtrącili go, spuszczając na linach,
do cysterny Malkiasza, syna królewskiego,
która się znajdowała na dziedzińcu wartowni.

W cysternie zaś nie było wody, lecz błoto;
zanurzył się więc Jeremiasz w błocie.

Ebedmelek wyszedł z domu królewskiego
i rzekł do króla:

„Panie mój, królu!
Źle zrobili ci ludzie,
tak postępując z prorokiem Jeremiaszem
i wrzucając go do cysterny.
Przecież umrze z głodu w tym miejscu,
zwłaszcza że nie ma już chleba w mieście”.

Rozkazał król Kuzycie Ebedmelekowi:

„Weź sobie stąd trzech ludzi
i wyciągnij proroka Jeremiasza z cysterny,
zanim umrze”.

PSALM RESPONSORYJNY Ps 40 (39), 2-3, 4, 18 (R.: por. 14a)

REFREN: **PANIE, mój BOŻE, pośpiesz mi z pomocą**

Z nadzieją czekałem na PANA,
a ON pochylił się nade mną
i wysłuchał mego wołania.
Wydobył mnie z dołu zagłady, z błotnego grzęzawiska,
stopy moje postawił na skale
i umocnił moje kroki.

Włożył mi w usta pieśń nową,
śpiew dla naszego BOGA.

Wielu to ujrzy i przejmie ich trwoga,
i zaufają PANU.

Ja zaś jestem ubogi i nędzny,
ale PAN troszczy się o mnie.
TY jesteś moim współpomocnikiem i wybawcą,
BOŻE mój, nie zwlekaj!

Z LISTU DO HEBRAJCZYKÓW Heb 12, 1-4

Bracia:

Mając dokoła siebie takie mnóstwo świadków,
zrzuciwszy wszelki ciężar,
a przede wszystkim grzech,
który nas łatwo zwodzi,
biegnijmy wytrwale w wyznaczonych nam zawodach.

Patrzmy na JEZUSA,
który nam w wierze przewodzi
i ją wydoskonała.

ON to zamiast radości, którą MU obiecywano,
przecierpiał krzyż,
nie bacząc na jego hańbę,
i zasiadł po prawicy na tronie BOGA.

Zważcie więc na TEGO,
który ze strony grzeszników tak wielką wycierpiał wrogość
wobec siebie,
abyście nie ustawali,
załamani na duchu.

Jeszcze nie opieraliście się aż do krwi,
walcząc przeciw grzechowi.

AKLAMACJA por. J 10, 27

Alleluja, Alleluja

»MOJE owce słuchają MEGO głosu,
JA znam je,
a one idą za MNĄ«

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. ŁUKASZA Lk 12, 49-53

JEZUS powiedział do swoich uczniów:

»Przyszedłem ogień rzucić na ziemię
i jakże pragnę,
ażby już zapłonął.

Chrzest mam przyjąć,
i jakiej doznaję udręki,
aż się to stanie.

Czy myślicie, że przyszedłem dać ziemi pokój?
Nie, powiadam wam,
lecz rozłam.

Odtąd bowiem pięcioro będzie podzielonych w jednym domu:
troje stanie przeciw dwójgu,
a dwoje przeciw trójgu;
ojciec przeciw synowi,
a syn przeciw ojcu;
matka przeciw córce,
a córka przeciw matce;
teściowa przeciw synowej,
a synowa przeciw teściowej«.

INFORMACJE PARAFIALNE

- Trwa ROK JUBILEUSZOWY w naszym kościele – od 30.vi.2019 do 30.vi.2020 – ustanowiony przez STOLICĘ APOSTOLSKĄ na trzechsetlecie jego budowy. Zaczepnijmy! wszyscy z bogactw duchowych płynących z Roku Jubileuszowego!
23.viii (piątek): Jak w każdy 4. piątek miesiąca: O 18:00 Msza św. w intencji wszystkich dzieci objętych modlitwą „RÓŻAŃCA RODZICÓW ZA DZIECI”.
31.viii–1.ix: „RÓŻAŃCIEC RODZICÓW ZA DZIECI” zaprasza wszystkich chętnych na 2-dniową, autokarową pielgrzymkę do Kalisza. Koszt ok. 200 zł. Zapisy w zakrystii lub u organizatorów.
Chrzty w sierpniu w 4. niedzielę miesiąca – 25.viii – na smie.
Ofiary na spłatę zobowiązań związanych z trwającym remontem kościoła można składać np. na konto parafialne: PKO S.A. VII O. w Warszawie 56 1240 1109 1111 0000 0551 5772
Jednostka OSP Słomczyn prowadzi zbiórkę na rzecz wymiany wiekowego wozu bojowego. Wsparcie można wpłacać poprzez Internet na: https://zrzutka.pl/egxjr4, lub na konto: BENEFICJENT: Zrzutka.pl Sp. z o.o., Al.Karkonoska 59, 53-015 Wrocław NR: 55 1750 1312 6888 1353 9898 6908 TYTUŁ: Darowizna na zakup samochodu OSP Słomczyn

ODESZLI

W ostatnim czasie odeszli z naszego grona:

Table with 3 columns: Name, Date, Age. Entries: sp. Zofia PINDELSKA 9.VIII.2019 1,97; sp. Zygmunt KAZIMIERCZAK 5.VIII.2019 1,83

Wieczne odpoczywanie racz Im dać PANIE!

INTENCJE MSZALNE I MODLITWNE

Table with 3 columns: Date, Time, Intention. Dates range from 19.VIII to 26.VIII. Intentions include Marian and Moniki, Krystyny i Józefa SŁIWKÓW, Zygmunta, Stanisławy i Jadwigi OLIZAROWSKICH, Marii i Kazimierza KALIŃSKICH, Zofii SITNIK, Jana GRZYWACZA, cierpiących w czyszczeniu, Katarzyny i Mariusza, Kacpra, dzieci objętych modlitwą różańcową rodziców, Mariana WALIGÓRY, Krystyny BUJEŃCZYK, rodziców GUZIŃSKICH i ADAMCZYKÓW, Marii Doroty BOCIANKIEWICZ, Jerzego ANUSZEWSKIEGO, Edwarda STRZELECKIEGO, Teresy DYK.

KAPLANI POWSTANIA WARSZAWSKIEGO: WIKTOR FRANCISZEK POTRZEBSKI...

Na świat przyszedł 30.vii.1880 we wsi Ślesin, wówczas w guberni kaliskiej zaborczego Królestwa Polskiego, części Imperium Rosyjskiego. W 1870 wieś, na skutek represji po powstaniu styczniowym – w pobliskim Ignacowie 8.v.1863 miała miejsce jedna z większych bitew powstania – straciła prawa miejskie... Do 1904 studiował filozofię i teologię w Seminarium Duchownym we Włocławku. Tam też, w vi.1904, przyjął święcenia kapłańskie. Został wikariuszem parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Kole. Posługiwać mu przyszło w czasie tzw. rewolucji 1905 r. Wobec wydarzeń zajął czynne stanowisko, stając po stronie sprzeciwiających się zaborczym rosyjskim władzom. Po wprowadzeniu 25.xi.1905 stanu wojennego w guberni kaliskiej znalazł się na celowniku władz carskich i w 1907 został wydalony z Królestwa Polskiego i Imperium.

Osiadł najpierw w pobliskiej Wielkopolsce – w zaborze niemieckim; a potem w Galicji – w zaborze austriackim. Po krótkiej kuracji w Zakopanem zaczął uczęszczać na wykłady m.in. literatury, psychologii, historii na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Ale już w 1908 podjął posługę duszpasterską jako kapłan archidiecezji lwowskiej. Był wikariuszem parafii pw. św. Anny we Lwowie (1908–9), prefektem szkół w Dolinie (1909–13) i Monasterzyskach (1913–6).

Został wówczas organizatorem młodzieżowych Drużyn Bartoszowych – mających swój początek w 1908 we Lwowie, o charakterze kulturalno-obywatelskim, krzewiących m.in. zamiętowanie do ćwiczeń gimnastycznych. Był naczelnikiem Drużyny Bartoszowej „Folwarki”, następnie kierownikiem całej Chorażwi Buczańskiej. Zaopatrywał drużyny w broń ćwiczebną. Drużyny Bartoszowe połączyły się w 1914, na początku I wojny światowej, z drużynami Sokola, a jej członkowie wzięli udział we wszystkich ważniejszych zmaganiach o niepodległość Polski...

Lata I wojny światowej spędził w parafii Sokołówka k. Bóbrki, gdzie w 1916-21 był administratorem. W 1918 był przejściowo więziony przez Austriaków. Później uczestniczył w obronie Lwowa przed Ukraińcami w 1918-9 i Rosjanami w 1920.

W 1921 powrócił do rodzimej diecezji włocławskiej obejmując obowiązki katechety w Bełchatowie. W 1922-7 był rektorem kościoła pw. Matki Bożej Śnieżnej (siostr dominikanek), a potem do 1928 rektorem kościoła pw. św. Franciszka Ksawerego, w Piotrkowie Trybunalskim. Jednocześnie był prefektem piotrkowskich szkół średnich, w tym Gimnazjum im. Bolesława Chrobrego. Redagował też lokalny katolicki kwartalnik „Ogniwo”.

Zasłynął jako organizator młodzieżowych wycieczek po Karpatach Wschodnich, opisanych w książce „Listy wakacyjne 1926”...

W 1928 wyjechał do diecezji wileńskiej. Został prefektem Państwowego Seminarium Nauczycielskiego w Trokach k. Wilna, a w 1937 dyrektorem gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Grodnie...

Tam 1.ix.1939 zastał go wybuch II wojny światowej. Gdy 17.ix na Polskę uderzyli Rosjanie Niemcy byli już niedaleko Grodna. Ale do miasta nie weszli. Za to w stronę polskich patroli ogniem z mieszkań utworzyli żydowscy i białoruscy dywersanci. 20-22.ix.1939 miasto broniło się przed Rosjanami, którzy uciekli się do przywiązywania schwytych Polaków, w tym dzieci, do swych czołgów i używania ich jako tarcz.

Jednym z najbardziej aktywnych obrońców był ks. Franciszek – obok m.in. ks. Franciszka Zakrzewskiego, oraz dwóch kapłanów, których św. Jan Paweł II wyniósł na ołtarze: o. Innocentego Guza, i ks. Henryka Hlebowicza. Ks. Franciszek już 18.ix.1939 wezwał przez megafon na Placu Batorego młodzież gimnazjum do stawienia się w szkole. Następnego dnia wspominając o młodzieży, która zginęła w obronie Polski w 1920, powiedział ok. 100 uczniom: „Teraz czas na was. Trzeba bronić Grodna”.

I bronili. W xii.1941 tak mówił o nich premier rządu polskiego, gen. Władysław Sikorski: „Jesteście nowymi Orłętami. Postaram się, żeby wasze miasto otrzymało Virtuti Militari i tytuł Zawsze Wiernego”. Nie było mu dane spełnić obietnicy...

Ks. Franciszek oczywiście w Grodnie pozostać nie mógł. Przedostał się do Generalnego Gubernatorstwa, pod okupacją niemiecką. Od xii.1939 był w Warszawie. Został kapelanem Zgromadzenia Sióstr Loretańek na Pradze w Warszawie – w ramach archidiecezji warszawskiej.

Prowadził katechezę. Angażował się w stworzenie tajnego systemu nauczania na poziomie średnim – Niemcy wszak jedną z pierwszych decyzji zabronili prowadzenia nauczania na poziomie wyższym niż szkoły zawodowe. M.in. doprowadził do 5. konspiracyjnych egzaminów maturalnych – głównie młodzieży ze wschodu, z rejonu Grodna – dzięki którym ok. 40 młodych ludzi otrzymało świadectwa dojrzałości.

Konspiracyjna działalność edukacyjna stanowiła część Polskiego Państwa Podziemnego. Ale ks. Franciszek zaangażował się też bardziej bezpośrednio. Od x.1942 był kapelanem oddziału „Vistula” (potem batalion „Kiliński”) Armii Krajowej AK, pod pseudonimem „Józef Władysław Orłowski”.

Po wybuchu 1.viii.1944 Powstania został kapelanem IV Rejonu I Obwodu Śródmieście Armii Krajowej AK, używając pseudonimu „Corda”.

Ci, co go wówczas widzieli, wspominali iż „z największym poświęceniem i odwagą pełnił swoje obowiązki kapelańskie. Codziennie odprawiał co najmniej dwie Msze święte, zwykle w czerwonym ornacie. Słuchał godzinami spowiedzi. Wygłaszał porywczo kazania”. Zginął 4.ix.1944 w wyniku uderzenia ciężkiego niemieckiego pocisku krusząco-zapalającego w budynek przy ul. Szpitalnej 4 w warszawskiej dzielnicy Śródmieście.

Wraz z nim w gruzach zginęła część sztabu IV Rejonu AK oraz ok. 100 osób.

Table with 2 columns: MSZE ŚW. (niedziela i uroczystości obowiązuje: 08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00) and KANCELARIA PARAFIALNA (tel. fax. (22) 754 47 32; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl)